

چگونه توانستیم دانش آموزان کلاس سوم را به مشارکت در کلاس مجازی علاقمند کنیم؟

سامیه فولادی، سارا ضمیری، سکینه جعفری

کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی - کارشناسی علوم تربیتی - کارشناسی علوم تربیتی

اداره آموزش و پرورش ناحیه یک بندرعباس

Samiyehfooladi^{۷۱}@gmail.com

چکیده

با شیوع ویروس کرونا، تمام جهان به کل در جریانی متفاوت قرار گرفت. از آن جایی که اقتصاد و آموزش دو بخش مهم درگیر در این بحران بودند. با شیوع این بیماری و فوت شمار زیادی از مردم در جهان، تصمیم بر آن شد تا آموزش که نمی توانست مختل و یا تعطیل شود به صورت غیر حضوری و یا مجازی برگزار گردد. اساسی ترین مشکلی که این روزها بیشتر کلاس های مجازی با آن درگیر شده اند مشکل عدم مشارکت فعالانه دانش آموزان در کلاس های مجازی است. امروزه دیده می شود که بچه ها آن چنان که در مدرسه شوق و اشتیاق درس و کلاس را داشتند، در فضای مجازی مشارکت کم رنگ و بی رغبتی دارند و این سبب می شود به علت مشارکت کم دانش آموزان در کلاس های مجازی رغبت دیگر هم کلاسی های خود را رقم بزنند. و به دنبال آن ممکن است افراد دیگری همچون خانواده و معلم و مسئولین هم انگیزه لازم برای آموزش را به مرور زمان از دست بدهند. از آنجایی که عدم شرکت دانش آموزان به عوامل و دلایل مختلفی مربوط می شود. علل و عواملی که باعث می شود دانش آموزان رغبت رو نداشته باشند به نظر می رسد عدم استفاده از شیوه های مهیج و متنوع و عدم استفاده از تشویق های متنوع، عدم بازخورد به آن ها و عدم انگیزش و توجه به دانش آموزان و عدم برقراری ارتباط موثر معل و دانش آموز و مهم ترین دلیل ممکن است به علت عدم جذابیت کلاس های مجازی و یا عدم نیاز دانش آموزان باشد. با توجه به اطلاعات بدست آمده سوالات زیر برای ایجاد رغبت در مشارکت کلاس های مجازی در ذهن ما ایجاد گردید: ۱- چه عواملی سبب عدم رغبت در دانش آموزان می شود؟ ۲- استفاده از تکالیف فعالیت محور در حل این مشکل موثر است؟ ۳- به کارگیری محتوای جذاب و انیمیشنی و کارتون می تواند موثر باشد؟ برای گردآوری اطلاعات روش های متعددی وجود دارد. با توجه به موضوع پژوهش، به نظر می رسد که ما مجبور باشیم از چند روش ترکیبی برای جمع آوری داده ها استفاده نماییم. در این پژوهش از روش های مشاهده مستقیم و مشاهده فهرست واری و مصاحبه استفاده نمودیم.

کلیدواژه: اقدام پژوهی - کلاس مجازی - عدم مشارکت - رغبت - دانش آموزان

مقدمه

در سیستم های آموزشی، افراد زیادی مشغول به کارند و فعالیت های آن ها به طور مستقیم یا غیر مستقیم در تربیت دانش آموزان و یا دانشجویان مؤثر است اما در این میان، نقش معلمان و اساتید و دانشگاهها از دیگر افراد بسیار برجسته تر می نماید چنان که بیشتر اوقات را دانش آموزان در مدرسه و دانشجویان در دانشگاه زیر نظر آنها سپری می کنند و عوامل دیگر هم فراهم آورنده زمینه برای فعالیت معلم ها و اساتید می باشد از این رو بسیاری از دانش آموختگان نظام آموزشی سنتی و جدید شکل گیری شخصیت خود را مرهون معلمان خود می دانند یکی از نویسندگان که عمری را به معلمی گذرانده می نویسد: یکی از تحصیل کرده هایی که تحصیلات عالی و دکترای خود را در کشور آلمان به پایان رسانیده بود چندین بار اقرار و اعتراف کرد که همه عقاید دینی او مدیون ارتباط با معلم خود بوده است. (محمدیان، ۱۳۸۵،